

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.141/2018/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év november hó 5. és 6. napján megtartott nyilvános folytatólagos tárgyalás alapján meghozta és 2018. november 6. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év február hó 20. napján kelt 1.B.229/2017/85-I. számú ítéletét valamennyi vádlott **megváltoztatja.**

II. r. vádlott születési évét helyesbíti.

Az I. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti, szabadságvesztés büntetését 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak, annak tartamát 6 (hat) évre felemeli.

A vádlottat 500 (ötszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli. Egy napi tétel összegét 10.000,- (tízezer) forintban állapítja meg. Az így kiszabott összesen 5.000.000,- (ötmillió) Ft-ot meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A II.r. vádlottat bűnösnek mondja ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk.396.§ (1) bekezdés a./ és (5) bekezdés a./).

Ezért őt 2 (kettő) év szabadságvesztésre ítéli, melynek végrehajtási fokozata börtön.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

A III.r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 4 (négy) évre felemeli. Az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A IV.r. vádlottat bűnösnek mondja ki társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk.396.§ (1) bekezdés a./, (4) bekezdés a./). Ezért őt 1 (egy) év 2 (kettő) hónap szabadságvesztésre ítéli, melynek végrehajtási fokozat börtön.

A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztésből a II. r. és a IV. r. vádlottak annak végrehajtása esetén legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen a II. r. és a IV. r. vádlott vonatkozásában fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2018. február 20. napján kihirdetett 1.B.229/2017/85-I. számú ítéletével az I. rendű vádlott bűnösségét költségvetési csalás bűntettében (Btk.396.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző, és (5) bekezdés a) pont) állapította meg, ezért őt 3 év 6 hó börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 évre közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá 5 évre eltiltotta a gazdasági társaság ügyvezetői tisztségének gyakorlásától.

A III. rendű vádlott bűnösségét költségvetési csalás bűntettében (Btk.396.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (4) bekezdés a) pont) állapította meg, ezért őt 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A bíróság a vádlottat a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól előzetes mentesítésben részesítette.

Megállapította, hogy a szabadságvesztésből a vádlottak - III.r. vádlott annak végrehajtása esetén - legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, valamint a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

A II. rendű vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntette (Btk.396.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (5) bekezdés a) pontja), a IV. rendű vádlottat az ellene társtettesként elkövetett költségvetési csalás bűntette (Btk.396.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (4) bekezdés a) pontja) miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész, az I. rendű és a III. rendű vádlottak terhére a büntetés súlyosításaért, a II. rendű és a IV. rendű vádlottak terhére a bűnösség megállapításaért és büntetés kiszabásaért fellebbezett.

Az I. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A II. rendű vádlott és védője, a III. rendű vádlott és védője, a IV. rendű vádlott és védője az első fokú ítéletet tudomásul vette.

A bejelentett fellebbezéseket az ítéletábra nyilvános tárgyaláson bírálta el, számos az elsőfokú bíróság által nem ismertetett iratot a bizonyítás anyagává téve.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.433/2017/63. számú átiratában - és képviselője a másodfokú tárgyaláson - az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Az átirat szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, a történeti tényállást felderítette, a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, és valamennyi bizonyítékot az értékelési körébe vont. Értékelő tevékenységéről az ítéletében részletesen számot is adott. A másodfokú tárgyaláson ismertetett iratokra reagálva az ügyészség képviselője kijelentette, hogy olyan bizonyíték, amely az ügyészi álláspontot megváltoztatta volna, nem merült fel, azok az elsőfokú bíróság bűnösséget megállapító tényállását támasztják alá.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést az I. és III. rendű vádlottak bűnösségére és a minősítés is törvényes. Tévedett viszont akkor, amikor a 3. számú tényállási pontnál az I. rendű és a

III. rendű vádlott vonatkozásában nem állapított meg társtettesi elkövetés alakzatot. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság maga is levonta azt a következtetést, hogy a III. rendű vádlottnak fel kellett ismernie a gép vásárlásra benyújtott pályázat fiktivitását, arra azonban már nem volt figyelemmel, hogy a vádlott tevékenysége nem saját önálló elképzelése szerint, alakult hanem az I. rendű vádlott ötletéhez kapcsolódott. Mindezek alapján a vádlottak társtettesi elkövetési módot valósítottak meg.

A II. rendű és a IV. rendű vádlottat érintő felmentő rendelkezéssel szembeni fellebbezést azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság az általa helyesen megállapított tényállásból téves következtetést vont le a vádlottak tudattartalmára.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor mindkettőjük esetében elfogadta, hogy csak az I. rendű vádlott irányításának megfelelő utasításokat hajtottak végre, és nem látták át, hogy az általuk aláírt dokumentumok milyen célt szolgálnak, és azt az I. rendű vádlott mire használja fel.

Álláspontja szerint a bűnösnek kimondott I. rendű és III. rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen sorolta fel a bűnösségi körülményeket, az annyiban egészítendő ki, hogy I. rendű vádlott esetében tovább súlyosít az, hogy a pályázat kapcsán tévedésbe ejtette az eljáró hatóságokat, továbbá az is, hogy a vádlott-társakat ő bírta rá a cselekmény elkövetésére.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság nem adott kellő magyarázatot arra, hogy az I. rendű vádlott esetében fennálló súlyosító körülmények mellett az enyhítő körülménynek miért tulajdonított olyan szerepet, amely enyhítő szakasz alkalmazását alapozná meg. Szerinte az enyhítő körülmények túlsúlya ugyan indokolja középértéktől történő lényeges elmozdulást azonban a szabadságvesztés mértékének a törvényi minimum alatt történő meghatározása a büntetési célokat nem szolgálja megfelelően, kellő visszatartó hatással nem rendelkezik.

A III. rendű vádlott esetében az enyhítő szakasz alkalmazását elfogadhatónak találta, és megalapozottnak ítélte a büntetés próbaidőre történő felfüggesztését is. Ugyanakkor a preventív célok elérésére az ő esetében is szükségesnek tartotta a büntetés hosszabb tartamban történő megállapítását, valamint a hosszabb próbaidő alkalmazását.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottal szemben mellőzte a vagyoneklopbzás alkalmazását, szerinte a bíróság nem volt figyelemmel arra, hogy az ügyben érintett valamennyi gazdasági társaság közvetlenül vagy közvetve a vádlott érdekeltségébe tartozott valamennyi cselekmény értelmi szerzője és megszervezője is ő volt, a ténylegesen kifizetett támogatási összegek közvetlenül vagy közvetve hozzájutottak, azokkal gazdagodott.

Összességében a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Fővárosi Törvényszék ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a Fővárosi Ítélet tábla a II. rendű és a IV. rendű vádlottak bűnösségét a vád szerint állapítsa meg, velük szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztést szabjon ki. Az I. rendű és III. rendű vádlottakkal szemben a kiszabott büntetéseket súlyosítsa, mindkét vádlott esetében a börtönbüntetés tartamát emelje fel. A III. rendű vádlott esetében a felfüggesztés próbaidejét is hosszabb tartamban határozza meg, az I. rendű vádlottal szemben intézkedésként vagyoneklopbzást is alkalmazzon, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az I. rendű vádlott védője fellebbezését írásban is megindokolta, a másodfokú nyilvános tárgyaláson az abban, valamint az elsőfokú tárgyaláson elmondott védőbeszédében foglaltakat fenntartotta. Részletes írásos fellebbezésének lényege szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos, részben felderítetlen,

az iratok tartalmával ellentétes és téves ténybeli következtetésen alapul.

A védő az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást részletesen elemezve kifogásolta az elsőfokú ítéletnek az egyes telephelyeken található gépsorok felsorolását, azt a megállapítást, hogy az I. rendű vádlott arra adott utasítást, hogy a gépeken olyan változtatásokat eszközöljenek amitől azok újnak tűnnek. Kifogásolta továbbá az OLAF vizsgálatával és a táblacserékkel kapcsolatos megállapításokat és e körben észrevételezve azt is, hogy nincs bizonyíték, miszerint erre a védence adott volna utasítást, és arra sem, hogy az egyes gépeken található adattáblák cseréje csalárd szándékot igazolna, továbbá a tényállásban írtakkal ellentétben az ügyiratban olyan bizonyíték sincs, mely alátámasztaná azt a megállapítást, hogy a Kft1. a vádban írt gépsorok legyártására ne rendelkezett volna megfelelő kapacitással és szaktudással.

Nem osztotta az elsőfokú bíróságnak az elévüléssel kapcsolatban tett megállapításait. Érvelése szerint az ítéletben írt az általános megállapítások helyett az elsőfokú bíróságnak a tényazonosság követelményének fennállását kellett volna vizsgálnia. Álláspontja szerint az 1. pontban írt cselekmény tekintetében elévülési időn belül, azaz 2015. XII. 7. napjáig büntethetőség elévülését félbeszakító, releváns büntetőeljárás cselekmény nem történt. Fellebbezése szerint az 1. tényállási pontban írt cselekményt a nyomozó hatóság 2015. október 11. napján kelt feljegyzése említi először. Ettől az időponttól kezdve a nyomozó hatóság részéről történtek ugyan iratbeszerzések és megkeresések ezek azonban nem alkalmasak az elévülés félbeszakítására, ahogyan az elévülési időn belül foganatosított tanúvallomások sem. Megállapítása szerint 2015. október 11-ét követően rögzített tanúvallomások nem merítik ki az elévülést félbeszakító irányultság követelményét, azt, hogy a nyomozó hatóság ezekkel a vallomásokkal konkrétan az I. rendű vádlott 1. pontban leírt cselekményével kapcsolatos szerepét tisztázta volna.

Kifogásolta továbbá az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékértékelő tevékenységét és a bűnösségre vont következtetést is. Rámutatott arra, hogy a rendelkezésre álló a gépvásárlások tényét alátámasztó számos bizonyítékokkal szemben a bíróság a tényállás megállapításakor - a tekintetben, hogy új gépek vásárlására ténylegesen sor került-e - a gépsoroknál dolgozó tanúk vallomását vette alapul. Jelezte, hogy a meghallgatott tanúk egy része az adott időpontban nem is dolgozott a beszerzéssel érintett üzemben, továbbá azt, hogy az indokolásból nem vezethető le, hogy az elsőfokú bíróság, mely tanúk vallomását tekinti irányadónak.

Álláspontja szerint azzal, hogy az elsőfokú bíróság csak felsorolta a tanúként meghallgatott személyek nevét, az indokolási kötelezettségét is megsértette, mely alapot adhat az ítélet hatályon kívül helyezésére is (Be.609.§ (2) bekezdés d) pont. Téves ténybeli következtetésnek nevezte azt is, hogy a gépeken található és nem a géptípusra vonatkozó adattáblák tényéből az következik, hogy a gépek leszállítása a vádbeli cégek részére nem történt meg. Sérelmezte, hogy a bizonyítás anyaga alapján nem azonosítható, hogy mely tanukat tekinti a bíróság szakértelemmel bírónak ahogyan az sem, hogy az ítéleti megállapítás szerinti adattábla a gépsorokon megtalálható melyik táblára vonatkozik.

Az iratok tartalmával teljes mértékben ellentétesnek és megalapozatlannak nevezte azt a ténymegállapítást, hogy a Kft1. nem volt alkalmas konfekcionáló, papírtáska gyártó gépgyártására, utalva arra, hogy az okiratok szerint a cég az egyes gépsorok leszállítását és összeszerelését nem pedig gyártását vállalta. Az ítéleti ténymegállapítással szemben az ezt igazoló okiratok szerint a pályázatban szereplő gépek leszállítása megtörtént, és semmi nem igazolja, hogy bárki meglévő gépeket kívánt volna a pályázatban írt gépekkel azonosnak feltüntetni. E körben jelezte, hogy felderítetlen az ítélet az egyes gépek pontos leírását, azok összeállítását és mibenlétét illetően.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság abból a tényből, hogy védence irányította a cégesoportot helytelenül következtetett arra további tényre, hogy költségvetési csalás elkövetésére is ő adott utasítást. Érvelése szerint erre semmilyen közvetlen vagy közvetett bizonyíték nincs így a vádlott bűnösségére vont következtetés nem bizonyított ténymegállapítás, hanem téves logikai következtetésen alapul.

A másodfokú tárgyaláson ismertetett iratokra reagálva kifejtette, hogy első fokon az okirati bizonyítás háttérbe szorult, nem az okiratok, pályázati iratok, illetőleg a megelőző eljárásban beszerzett iratok tartalma, hanem a tanúvallomások kerültek előtérbe. Ehhez képest bizonyos okiratok indokolás nélkül kerültek ki a bizonyítékok köréből, és nem derült ki, hogy egyes tanúvallomásokat az elsőfokú bíróság miért fogadott el az okiratokkal szemben.

Jelezte, hogy az elsőfokú ítélet tévesen hivatkozik a szakértő1. szakértői véleményére ilyen szakértői vélemény nincs, szakértő1. és szakértő2. szakértői vélemény készült, azonban míg a kirendelt szakértő2. szakértő az érték tekintetében - mely sosem volt kétséges - rendelkezett kompetenciával addig szakértő1.kirendelésére valójában nem is került sor, a vélemény továbbá nem tünteti fel, hogy egyesített szakértői vélemény készült volna, továbbá nem tartalmazza a vizsgálati módszer bemutatását sem. Az ismertetett Commerzbanki jelentést a bank követeléskezelő szakértője készítette, szerinte nem tartalmaz olyan adatot, mely bármilyen relevanciával bírna. Minden alapot nélkülöz és egyéb adatokkal alá sem támasztható, miszerint védencének bármilyen elszámolási viszonya lett volna tanú1-el. Értetlenségének adott hangot a tekintetben, hogy milyen összefüggés van a Zrt1. és a beszállító cégek székhelye között. Az ügyészi fellebbezéssel ellentétben semmilyen adat nem mutat arra, hogy a vádban írt bűncselekmények révén védenca gazdagodott volna.

A védő az elsőfokú ítélet jogi minősítését is kifogásolta azzal, hogy nem állapítható meg, hogy védenca a Btk.396.§ (1) a) pontjába ütköző elkövetési magatartások közül melyiket valósította meg.

Mindezek alapján a Be.604.§ (1) bekezdés b) pontja és a 606.§ (1) és (2) bekezdésére tekintettel kérte, hogy az ítélet tábla a Be.592.§ (2) bekezdés a)-d) pontjaiban foglalt okokból megalapozatlanságára tekintettel, valamint azért, mert az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott, az elsőfokú ítéletet változtassa meg. A Be.593.§ (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés alapján állapítson meg az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást és az I. rendű vádlottat az ellene felhozott vád alól elsődlegesen az 1/b-1/c 1 pontok alól mentse fel a Be.566.§ (1) bekezdés c) pontja alapján, mert nem bizonyított, hogy a vádlott a terhére rótt cselekményeket elkövette, valamint az 1/d vád pont vonatkozásában a Be.566.§ (1) bekezdés a) pontja alapján mentse fel az I.r. vádlottat, mert a terhére rótt cselekmény nem bűncselekmény, az 1/a pont vonatkozásában pedig a vádlottal szemben az eljárás a Be.567.§ (1) bekezdés alapján szüntesse meg. A védő másodlagosan indítványozta a büntetés enyhítését a Btk.82.§ és 83.§ valamint a 38.§ (3) bekezdés alkalmazásával. Kérte továbbá a pénzbüntetés, a közügyektől eltiltás, valamint a foglalkozástól eltiltás és vagyoneklkobzás mellőzését, utóbbit érintően hivatkozva a Kúria BH 2013. 11. 292. szám alatt közzétett döntésére.

A II. rendű vádlott védője a másodfokú tárgyaláson az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a védenca védekezését elfogadva megalapozottan állapította meg a tényállást, az az iratok tartalmával és az egyéb bizonyítékokkal sem ellentétes. Törvényszék a bűnösség tekintetében helyesen jutott arra a következtetésre, hogy azzal, hogy védenca bizonyos okiratokat aláírt az általa képviselt gazdasági társaság ügyvezetőjeként nem bizonyítja, hogy tudata átfogta volna, azok mire irányulnak, illetve hogy azok aláírásával bűncselekmény tényállását valósítja meg. A védő hivatkozott azokra a bizonyítékokra, melyek alátámasztják, hogy a II.r. vádlott a Kft1-ben nem végzett irányító szerepet, ehelyett fiktív ügyvezetői tisztséget vállalt. Az iratokat olvasatlanul írta alá, hivatkozott a szakértői véleményre, mely megállapítja, hogy védenca súlyos alkoholfüggőségére tekintettel befolyásolható, sodorható személyiség. Az hogy nem győződött meg az okiratok valós tartalmáról a védenca részéről ugyan gondatlanság ez azonban a vád szerinti cselekmény szempontjából nem büntethető. Mindezek alapján a helytálló elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A III. rendű vádlott védője a másodfokú tárgyaláson azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg az ítéleti tényállást, mely alapján helyes jogi következtetésre jutott, és a büntetés kiszabása is megfelelő. Nem értett egyet az ügyészség fellebbezésében írtakkal a büntetés mértékét illetően. Hangsúlyozta, hogy védence az okozott vagyoni hátrányt megtérítette, mindez megteremtette a korlátlan enyhítés lehetőségét. A védő védence tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A IV. rendű vádlott védője szerint az elsőfokú bíróság az okiratok ismertetésének hiányától eltekintve a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. Jelezte, hogy az első fokon előadott perbeszédét változatlanul fenntartja és hangsúlyozta, hogy az eljárás során nem sikerült bizonyítani miszerint védence tudatosan részt lett volna bármilyen magatartásban, bárkit tudatosan megfélemlített vagy tévedésben tartott volna. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy védence tényleges vezetői tevékenységet nem töltött be, pusztán az I. rendű vádlott utasításait hajtotta végre. Utalva a vádlott védekezésére jelezte, hogy a vádban írt időszak alatt a részint szülői szabadságon volt, részint kisgyermek mellett dolgozott. Kényszerhelyzetben volt, kapcsolattartónak úgy jelölték meg, hogy arról csak később szerzett tudomást. Szerinte semmi nem bizonyítja azt, hogy az általa aláírt okiratok valótlan tartalmára tudott volna. Érvelése szerint az ítélet 14. oldalán felsorolt, pályázattal összefüggésben készült releváns okiratok egyikén sem szerepel védence aláírása sem adásvételi szerződést, sem az üzembe helyezési jegyzőkönyvet, sem számlát, sem megfelelési nyilatkozatot nem írt alá. Hangsúlyozta azt is, hogy védence nem rendelkezett önálló döntési jogosultsággal, sőt egyedül nem is írhatott alá, mindamellett műszaki ismeretei sem voltak. A védő mindezek alapján az ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel.

A másodfokú tárgyaláson az I. rendű vádlott felszólalásában az általa írásban csatolt irat felolvasását kérte. Eszerint a bűncselekményt nem követte el az elsőfokú bíróság ítélete minden ellene felhozott vád vonatkozásában tévedéseket tartalmaz, melyek közül kirívó az Zrt1. 44-es számú pályázattal kapcsolatos rész. Előadta, hogy a Zrt1. beruházásaiban a pályázati támogatás folyamatosan jelen volt, előfinanszírozási hitelek folyamatosan vettek igénybe, pénzügyi befektetőik a Commerzbank és az MFB, MFB Invest voltak. A beruházási döntéseket nagyon lassította a finanszírozói oldalon támadt egyet nem értés továbbá, hogy 2013-ban stratégiai beszállítójuk, egy dél cseh papírgyár felszámolás alá került. A beszállító kiesése miatt a McDonald's felmondta a Zrt1. szerződését, emiatt elvesztették meghatározó piaci helyzetüket és csőd helyzetbe kerültek. Az Zrt1. hiteleit 2013. július 2-án a Commerzbank felmondta, emiatt a folyamatban lévő beruházásokra kellett állítani és el kellett kezdeni a tervezett beruházási projektek átstrukturálását. Ennek a folyamatnak volt a része, hogy 2013. decemberében tájékoztatta közreműködő szervezetet, hogy elállnak a támogatási szerződéstől. Ugyanakkor a cége még a támogatási összeg leírását megelőzően megfizette majdnem a teljes szerződési összeget a Kft1. részére a támogatási összeget pedig a Commerzbank közvetlenül beszedte az Zrt1. számlájáról. Ennek megfelelően az ítélettel ellentétben nem jutott hozzá az Zrt1. jogosulatlan támogatáshoz. Kijelentette, hogy minden pályázati összeg felhasználása szabályosan és a céloknak megfelelően történt minden pályázat esetében.

A II. rendű vádlott felszólalásában az ügyészi fellebbezésben foglaltakra reagálva előadta, hogy a 2008. április 30. napján küldött átirat faxon érkezett és nem tartalmazta, hogy az egy pályázat része. Elmondása szerint 2006. június 1-jétől 2012. május 31-ig volt ügyvezetője a Kft1-nek azonban nem ez volt a fő megélhetési forrása az ügyvezetéssel érdemben nem foglalkozott. Hajdúdorogon korábban vezető állásban volt, a tanúk ezért ismerték fel.

A III. rendű és az IV. rendű vádlott a másodfokú nyilvános tárgyaláson nem kívánt felszólalni.

Az ítéletábra előtt az utolsó szó jogán egyik vádlott sem kívánt semmit elmondani.

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 2018. július 1. napján történt hatálybalépésére figyelemmel a Fővárosi Ítéletábra a Be.868.§ (1) bekezdés alapján a Be. rendelkezései szerint járt el, és a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a fellebbezés a sérelmezett ítéletet az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat alapvetően betartotta. Az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető eljárási szabálysértést az ítéletábra nem észlelt.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének azonban nem a szükséges mértékben tett eleget, az általa megállapított tényállás részben hiányos, részben ellentétes az iratok tartalmával. Emiatt a megállapított történeti tényállás a Be.592.§ (2) pontja szerint részben megalapozatlan.

A hiányosság részint abban mutatkozik meg, hogy bár az ügyész a vádiratban részletesen megjelölte, és pontosan felsorolta azokat az okiratokat, amelyekre bizonyítékként kíván hivatkozni, az elsőfokú bíróság nem ismertette az ügyész által megjelölt valamennyi releváns okirati bizonyítékot annak ellenére, hogy a bizonyítás felvétele az eljáró bíróság kötelezettsége (Be.592.§ (2) a) b). Az ítéletábra megállapította, hogy a bizonyítékok egy része sem felolvasásra sem pedig ismertetésre nem került, ez pedig azzal a következménnyel járt, hogy a bíróság a rendelkezésre álló, illetve az ügyészség által felajánlott bizonyítékot nem teljeskörűen értékelte, így indokolási kötelezettségét sem teljesítette maradéktalanul, az eljárási törvény értelmében nem is tehetett volna, hiszen a fentiek a tényállásban nem váltak a bizonyítás részévé.

Iratellenes megállapításokat tett megállapítást tett továbbá, a 2010. március 1-jei szerződés aláírása tekintetében (Be.592.§ (2) bekezdés c) pont).

Ezen túlmenően a törvényszék a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett a II. és a IV. rendű vádlott tekintetében (Be.592.§. (2) bekezdés d) pont).

A megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság a Be.593.§ (2) bekezdés szerint tárgyaláson bizonyítást vett fel.

Ennek során ismertette, és így a tárgyalás anyagává tette a nyomozati iratok nem ismertetett, de a tényállás megállapítása szempontjából releváns további részeit, továbbá a nyomozati iratok mellékleteként szereplő összesen 12 kötet iratot.

A másodfokú bíróság által felvett bizonyítást meghaladóan nem kínálkozik olyan további bizonyítás, amely az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indokolná, mivel az elsőfokú bíróság ügyfelderítési és indokolási kötelezettségét azért nem teljesítette teljes körűen, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem tette a tárgyalás anyagává, és elmulasztotta azok részletes elemzését is. A másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás a releváns iratoknak a vádlottak elé tárásával ugyanakkor kimerítette azokat a bizonyítékokat, amelyek a büntetőjogi felelősség megítélése szempontjából jelentőséggel bírnak.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást hiányosságai és iratellenes megállapításai miatt a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma, ténybeli következtetés és a felvett bizonyítás - a rendelkezésre álló iratok - alapján

az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- az 5. oldal 3. pontját kiegészíti a Ltd1. címével és képviselőjével. (OLAF zárójelentés 28-29. oldal)
- az 5. oldal 4. pontját kiegészíti azzal, hogy a Kft1. alapításának időpontja: 2002. november 27., tagjai neve (V/2. mell. 171. oldal)
- az 5. oldal 5. pontját kiegészíti azzal, hogy az I. rendű vádlott 2009. szeptember 30-ig volt a társaság ügyvezetője (cégkivonat nyom. irat III/739.)
- az 5. oldal 6. pontját kijavítja azzal, hogy aIV. rendű vádlott helyesen 2009. április 27-től volt a társaság ügyvezetője (V. kötet 737.)
- az 5. oldal 7. pontját kiegészíti azzal, a tanú1. magyarországi lakcímével és külföldi lakásának címével (V. kötet 737.)
- a 6. oldal 8. pontját kiegészíti azzal, hogy tanú1. és I.r. vádlott lakcíme azonos (V. kötet 738.)
- a 9. oldal 3. sorában az LH-NLFH54 jelölést LH-NLTH54-re javítja ki
- a 13. oldal 3. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a IV. rendű vádlott pedig a Kft2. tekintetében kapcsolattartóként 2011. december 21-vel lett megnevezve, a vádlott ebben a minőségében több iratot, így például 2011. november 25-én, 2011. szeptember 30-án, 2012. február 24-én intézett a projekthez kapcsolódóan a Zrt2-höz (VI. számú melléklet 283., 287., V/2. melléklet 611., 639. oldal)
- a 14. oldal 3. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a IV. rendű vádlott ügyvezetői minőségében még legalább négy darab, további a projekt megvalósulásához kapcsolódó okiratot nyújtott be a MAG Zrt-hez (V/2. melléklet 307., 406., 407., 442. oldal)
- a 14. oldal 4.bekezdését kijavítja azzal, hogy az adásvételi szerződést a Kft2. nevében annak akkori ügyvezetője: a IV. rendű vádlott írta alá (VI. számú melléklet 949-952. oldal)
- a 14. oldal utolsó bekezdését kiegészíti azzal, hogy a Kft2. képviseletében eljáró akkori ügyvezető a III. rendű vádlott a kifizetési kérelemhez csatolta a 2010. március 1. napján kelt adásvételi szerződést, melynek első oldalát aláírásával látta el (VI. számú melléklet 949-953. oldal, V/2. melléklet 207-209. oldal). A kérelmet meghatalmazással a IV.r. vádlott nyújtotta be. (VI. sz. melléklet 309.)

Az elsőfokon felmentett II. rendű és IV. rendű vádlott tekintetében téves következtetés miatt a tényállás alábbi kijavítása, kiegészítése szükséges:

Az ítélet tábla a

- 1. tényállási pont, 10. oldal harmadik bekezdését,
- 2. tényállási pont, 12. oldal 6. bekezdését,
- 4. tényállási pont 17. oldal hetedik bekezdését akként javítja ki, hogy a II.r. vádlott az okiratok aláírásakor tisztában volt azok valótlan tartalmával, illetve, hogy magatartásával a költségvetési támogatások jogosulatlan igénybevételehez járul hozzá.
- 3. tényállási pont 13. oldal 6. bekezdését kiegészíti azzal, hogy az I.r. vádlott mellett a IV. rendű

vádlottnak sem állt szándékában új gépsort vásárolni

- 3. tényállási pont, 15. oldal 4. bekezdését kiegészíti azzal, hogy I.r. vádlott és II.r. vádlott mellett a II. rendű és a IV. rendű vádlott magatartása révén is jutott a Kft1. jogosulatlan támogatáshoz
- a 3. tényállási pont 15. oldal 5. bekezdését kijavítja azzal, hogy II. rendű és IV. rendű vádlott tisztában az iratok valótlán tartalmával, illetve hogy magatartásukkal költségvetési támogatások jogosulatlan igénybevételéhez járulnak hozzá
- a 4. tényállási pont, 17. oldal 7. bekezdését mellőzi
- a tényállás 17. oldal 8. bekezdését kiegészíti azzal, hogy az I.r. vádlott mellett a II. rendű vádlott magatartásának eredményeként keletkezett 772.115.252,- Ft vagyoni hátrány.
- 17. oldal 9. bekezdését kiegészíti azzal, hogy III.r. vádlott mellett a IV. rendű vádlott is közreműködött a 189.584.706,- Ft vagyoni hátrány okozásában.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást az első pontban írt cselekménnyel kapcsolatban előadott elévülési kifogást illetően. Míg az egymással bűnhalmazatban álló bűncselekmények külön-külön évülnek el, addig a folytatólagosan elkövetett egyes részcselekmények önálló elévülése kizárt. A költségvetési költségvetést károsító bűncselekmények tekintetében a 2012. január 1-jétől hatályos 1978. évi IV. törvény (rég. Btk.) 310.§ (1) bekezdése bevételi és kiadási oldalon is törvényi egységet teremtett a csalás minden olyan esetére, amely a költségvetés sérelmével járt. Mindezek alapján helytállóan határozta meg az elsőfokú bíróság az elévülés kezdő időpontjaként az I. rendű vádlott esetében 2012. december 17. míg a III. rendű esetében 2012. március 19. napját. Egyetértve a törvényszék álláspontjával, miszerint az 1. pontban írt cselekmény önálló elévülése (2015. december 7. napján) kizárt az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak e körben kifejtett álláspontját az alábbiakkal tartja szükségesnek kiegészíteni:

- a nyomozás a 2013. július 12. napján kelt KEHI feljelentésére (nyom. irat I. kötet 115-122. oldal) 2013. július 3-án indult (nyom. irat I. kötet 113. oldal). A feljelentés kizárólag az 1/b vádpontban (2. tényállási pont) írt projektre vonatkozik, ugyanakkor tartalmazza, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) vizsgálatot folytat azt a Zrt1. 2009-2011 év közti uniós pályázatairól
- az OLAF 2012. február 2-án 12 projekttel kapcsolatban külső vizsgálatot indított, amely az uniós alapok összesen négy, egymással kereskedelmi kapcsolatban álló kedvezményezettjére terjedt ki. A kedvezményezettek között szerepel a Zrt1. és a Kft2. is (nyom. irat III. kötet 937. oldaltól csatolt OLAF zárójelentés 4. oldal (1) bekezdés)
- az OLAF Magyarországon a vádiratot is érintő projektek tekintetében 2012. április 24-től tartott helyszíni ellenőrzéseket (zárójelentés 12- 13. oldal),
- zárójelentése 2014-ig december 9-én készült el.
- az OLAF zárójelentését a magyar nyomozó hatóság 2015. február 3-án kapta meg (nyom. irat III. kötet 861. oldal).

addigra:

- 2013. december 11-től az OLAF jelzése alapján a magyar nyomozó hatóság kiterjesztette a nyomozást az 1/c és az 1/d vádpontban jelölt projektekre (nyom. irat I. kötet 501-504. oldalig)
- az 1/a pontban írt időben a legkorábbi tényállás tekintetében az első nyomozati cselekmény (2015. június 17.) a pályázat, illetve az iratok beszerzése (nyom. irat IV. kötet 271. oldal), majd azok értékelése, mely nyomozati cselekmények törvényi egység nélkül is félbeszakítják az elévülést, innentől a magyar hatóság nyomozása valamennyi vádpontban írt cselekményre kiterjedt.

Észlelte ugyanakkor az ítélet tábla, hogy a vád tartalmaz több hamis tartalmú okirat felhasználását a

Btk.345.§ szerinti hamis magánokirat felhasználása vétség tekintetében azonban a büntethetőség a nyomozóhatóságnak az elkövető miatt foganatosított eljárási cselekménye híján a Btk.25.§ b) pont,26.§(1)bekezdés és 27.§ a) pont értelmében elévült.

Figyelemmel az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének hiányos voltára az ítélet tábla nagy részben a a másodfokú tárgyaláson ismertetett iratok tükrében a bizonyítékok felsorolását, elemzését az alábbiakkal egészíti ki.

Korábban hivatkozottak szerint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) a vádban írt projektek tekintetében vizsgálatot folytatott, annak eredményét zárójelentésben foglalta össze. A zárójelentés továbbá a vizsgálat során felhasznált valamennyi irat a nyomozati iratok között megtalálható (III. kötet, IV/1, 2, 3. és V/1, 2, 3. melléklet). A zárójelentés ismertetésére első fokon az abban feldolgozott iratanyag ismertetésére a másodfokú tárgyaláson került sor. Az ítélet tábla a zárójelentésben foglaltakat, valamint a csatolt iratokat az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, EURATOM rendelet (az OLAF által lefolytatott vizsgálatokról) 11.cikk alapján a bizonyítás során bizonyítékként értékelte.

Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, EURATOM rendelete (az Európai csalás elleni hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról) 11. Cikk a Vizsgálati jelentés és vizsgálatot követő intézkedések fejezete 2., 4. és 5. bekezdése szerint az OLAF vizsgálata során elkészített jelentések közigazgatási vagy bírósági eljárás során bizonyítéknak minősülnek ugyanolyan módon és ugyanolyan feltételek mellett mint az adott ország Nemzeti Közigazgatási Vizsgálói által készített jelentések.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) az Unió un. másodlagos jogának legerősebbikeként szabályozza a rendeletet: „288. cikk a rendelet általános hatállyal bír, teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az OLAF-ról szóló most ismertetett rendeleti szabályozás értelmében tehát bármely tagállamban átültetés nélkül hatályos, a rendeletben írtak a jogalkalmazás körében közvetlenül alkalmazandók.

A nyomozás során továbbá a tényállásban írt gépekről készült több értékelés, elemzés került beszerzésre. Ezek:

- Commerzbank elemzés 2013. III. 25. (nyom. V. irat 1003. oldaltól)
- a felsőszintű vagyonértékelő által a Commerzbank megbízásából 2013-ban készített értékebecslés (nyom. III. sz. mell. 611. oldaltól)
- az igazságügyi műszaki vagyonértékelési szakértő által jegyzett, a kft2. felszámolója megbízásából 2014. XII. 11-én készített eszköz értékelő szakértői véleménye (nyom. IV. kötet 551. oldaltól) utóbb a bírósági eljárás során került csatolására az Zrt1. felszámolója megbízásából 2014. XII. 3-án készített véleménye is (75. sz. ui.)
- a igazságügyi műszaki szakértő által a Zrt1. felszámolója megbízásából 2015. IV. 13-án készített forgalmi értékebecslése (nyom. III. sz. mell. 703. oldaltól)
- az értékelemzési szakértő által jegyzett a Commerzbank megbízásából 2015. VI. 27-én készített eszköz értékelése (nyom. III. sz. mell. 665.o-tól) melyek, mint okiratok kerültek felhasználásra a bizonyítás során.

Ezentúl a nyomozó hatóság kirendelése folytán két igazságügyi szakértői vélemény készült:

- Az igazságügyi szakértő 2013. XII. 15-én kelt (nyom. III. kötet 525. oldaltól) és
- az igazságügyi műszaki szakértők által 2016. III. 30-án kelt (nyom. IV. kötet 1005. oldaltól) szakértői vélemény. A védői kifogással ellentétben a szakértő kirendelése az eljárási szabályoknak megfelelően történt. A szakértők a kompetenciájukba tartozó kérdésekre, azt túl nem lépve adtak választ a kirendelő hatóságnak, melyek szakértői véleményként aggálytanul felhasználhatók a bizonyítási eljárás során.

A felsorolt iratok és a szakértői vélemények az egyes gépek forgalmi értékét a pályázati anyagokban megjelöltekhez képest számottevően alacsonyabb összegben határozták meg a tényállás megállapítása szempontjából azonban nem elsősorban a becsült értéknek sokkal inkább a gépek azonosításának, állapotfelmérésének van jelentősége.

A gépeken kötelezően elhelyezendő azonosító táblával kapcsolatos problémát (az azonosító tábla nem megfelelően van rögzítve, eredeti adatának eltávolítása, fiktív típus jel feltüntetése, adattábla leltári azonosító hiánya) a Commerzbank-jelentés, a szakértő3. és szakértő4. féle jelentés és mindkét szakértői vélemény is jelzi.

Az egyes gépek azonosítását illetően:

- 5425. sz. gépet a Samu -féle
- 136. sz. gépet a Commerzbank-jelentés, a szakértő2-szakértő1. szakértői vélemény és a szakértő3. -féle értékelés azonosítja,
- 54. sz. gép azonosítását a szakértő2-szakértő1. szakvélemény végezte el.

A projektekben résztvevő társaságokat és személyeket illetően az I. rendű vádlott az OLAF vizsgálata során az alábbi nyilatkozatokat tette: nincs a felügyelete alatt vagy tulajdonában semmilyen szamoai offshore vállalkozás, sem neki sem az Zrt1-nek nincs semmilyen befolyása a Kft1., vagy az Ltd2. működésére, ők csupán beszállítói a Zrt1-nek. Tanú1-et több évvel korábban textilkereskedelem kapcsán ismerte meg, kisebbségi részesedése van a cégben, mely a Zrt1. befektető cége. Esetenként kölcsönt is nyújtott számukra ezeknek azonban nem volt közük uniós pályázatokhoz. Az Ltd2. nem gépgyártó, csak a beszerzést, a gépek forgalmazását végzi üzletszerűen, a gépek összeállítást alvállalkozókkal végezteti.

A csomagolástechnikai és nyomdaipari tevékenységet "klaszter" együttműködés keretében végzi a Zrt1. (beszerzés, értékesítés, klasztermenedzselés, finanszírozás, szervezés, beruházás előkészítés, műszaki fejlesztés, koordináció) a Kft3. (konfekcionálás) a Kft1. (TMK, felújítás, beruházás bonyolítás) és a Kft2. (konfekcionálás)

A projektekben résztvevő társaságokat és személyeket illetően a cégnyilvántartási adatok és a - Ltd2. - esetében a rendelkezésre álló szerződések és levelezés szerint:

az I. rendű vádlott az alábbi cégekben volt

ügyvezető:

- Kft3.
- Kft4.
- Kft5.
- Kft6.
- Kft7.
- Zrt1.
- Kft2. (Kft2.)

tag:

- Kft3.
- Kft4.
- Kft5.
- Kft6.
- Kft7.

tanú1. az alábbi cégekben volt

ügyvezető:

- Ltd2.
- Ltd1.
- Kft5.

tag:

- Ltd2.
- Ltd1.
- Kft5.
- Kft4.
- Kft6.

A Ltd2 és a Ltd1. szamoai bejegyzésű cégek, tajvani székhelyük azonos. tanú1. magyar cégeknél bejegyzett lakcíme, azonos I.r. vádlottéval, aki emellett 2013-ban a Kft4-nél tanú1.kézbesítési megbízottja is.

A fentiek szerint tanú1. a 2. tényállási pont esetén egyszerre megrendelő (vevő) az Zrt1-nél (Ltd1. révén) és egyszerre szállító (eladó)

a Ltd2-nél,

a 3. tényállási pontnál egyszerre megrendelő (vevő) a

Kft2-nél (Kft4. és a Zrt.1-en keresztül) és

egyszerre szállító (eladó) az Ltd2-nél.

Az egyes cégek és személyek közötti további kapcsolatra bizonyíték:

- az OLAF által a Zrt1. számítógépéből beszerzett, lemásolt 2011. XII. 16. e-mail (zárójelentés 25. oldal), miszerint tanú1. közli I.r. vádlottal, hogy a Ltd2. bankszámláján csak 696.128,65 euro van, nincs elegendő pénz a 700.000 euró átutalásához ezért iránymutatást kér arra, hogy az utalásra milyen módon kerüljön sor.

- a II.r. vádlott nyilatkozata (OLAF ell. 2012.IV. 26), miszerint a Ltd2. a Kft6. üzletházba küldi a leveleit és a Kft6. (melynek ügyvezetője és tagja az I.r. vádlott további tagja tanú1.) titkársága végzi a Kft1. nevében a tárgyalásokat a Ltd2-nél az árajánlat kialakítása érdekében.

- Commerzbank 2013. III. 25. jelentés (nyom. ir. V. kötet 1003. oldaltól) az I.r. vádlott elmondása szerint tanú1-el szemben mintegy 3-4 millió eurónyi tartozása áll fenn, a bank elemzője vélelmezte, hogy a pályázati pénzekkel finanszírozott, jelentősen túlértékelt gépberuházási tranzakciók a felhalmozott tartozás visszafizetésének a forrását jelentik.

- tanú2. tanúvallomása (58. tjk. 38. oldal), hogy a Kft1-et az I.r. vádlott alapította, és ő volt - a tanú helyett - a tényleges ügyvezetője is

- az olasz cégnél a gép vásárlásánál a Kft1. kapcsolattartójaként 2005-ben I.r. vádlottat nevezték meg (zárójelentés 32. oldal)

- az I.r. vádlott-társai és az erről nyilatkozó tanúk egybehangzó vallomása szerint az I.r. vádlott nem csupán azokat a gazdasági társaságokat képviselte, melyeknek ténylegesen ügyvezetője volt, hanem ezen túlmenően a Kft1. Kft. felett is ő gyakorolt valós döntési jogot.

Mindebből következően az I. rendű vádlott egyszerre volt megrendelő (vevő) az Zrt1-nél és a Kft2-nél, valamint egyszerre szállító (eladó) a Kft1-nél.

A gépek azonosítását illetően a II.r. vádlott akként nyilatkozott, hogy az Zrt1-nél és a Kft2. a gépekre a Kft1. helyezte el az LH típusjelölést, mely nem gyári hanem nyilvántartási szám. Azért került bevezetésre, hogy egy egységesített kód alapján tudhassák milyen típusú gépről van szó. Az NL a NEWLONG által gyártott főtípust jelölte, mert a az alapgép a Ltd4. által gyártott gép volt, melyhez csatlakoztak különböző egységek (OLAF 2013. III. 20.meghallgatás, 2012. IV. 26. helyszíni ellenőrzés).

Az OLAF vizsgálata során kapcsolatba lépett a Newlong gyártóival (Ltd5. és a Ltd4-el) mindkét cég azt nyilatkozta, hogy sosem adtak el gépet a Zrt1-nek, a Kft2-nek, a Ltd2-nek, illetve a Kft1-nek. A N.H. B.V. tájékoztatása szerint tudomásuk van azonban két használt Newlong gépről, melyeket az Zrt1. Törökországból vásárolt (zárójelentés 30. oldal)

A likviditást, biztonságos működést illetően az I. rendű vádlott nyilatkozatával szemben az iratok szerint 2013. márciusában a vállalatcsoport lejárt szállítói tartozása elérte a 150 millió Ft-ot, szállítóit több mint fél éve nem fizette határidőre. Ekkor a bevételek még biztosították a folyamatos üzemeltetéshez szükséges likviditást ugyanakkor a korábbi tartozások felépítését már nem tették lehetővé (Commerzbank jelentés 10. oldal)

Az egyes tényállási pontokat illetően a vallomásokat meghaladóan az alábbi bizonyítékok ismertetése szükséges:

1. tényállás (vád 1/a)

GVOP-1.1.1-05/1.-2005-12-0011/5.0 (továbbiakban 11/5) kódszámú pályázat

(OLAF 4.)

- projekt összköltsége:822.500.000,- Ft.
- megítélt és kifizetett támogatás:150.000.000,- Ft.
- projekt célja:két új papírfeldolgozó

LHC 5412S és LHN148TS típusú gép beszerzése, melyek helyett utóbb a csatolt vállalkozási szerződés szerint a:

LH NL TH36-os és a

LH NL FH54-es típusú gép került beszerzésre.

Az OLAF vizsgálata megállapította, hogy az LH NL TH36-osként megjelölt gép valójában egy Sun Master típusú papírtáska készítő gép, gyártója az olasz cég, mely a gépet 2004. december 16-án értékesítette a Kft1-nek. (zárójelentés 31-33. oldal) A jótállási jegyekben a Kft1. kapcsolattartójaként I.r. vádlottat nevezték meg.

Az erre vonatkozó bizonyítékok a zárójelentésben jelölt és az ahhoz csatolt mellékletekben szereplő:

C. S. T.-vel folytatott levelezés eredménye, az olasz gépben felhasznált Nordson olvasztók jótállási jegye, a Sun Master gépre vonatkozó adásvételi szerződés, számlák és fuvarlevelek, a gép használati utasításának másolata (mely olaszról magyar nyelvre fordítva tartalmilag szó szerint egyezik a II.r. vádlott által az OLAF helyszíni ellenőrzése során átadott az LH NL TH36-os gép használati utasításával), a helyszíni ellenőrzés során lefényképezett a gép azonosító címkéjén a kW és Kg adatok azonosak, a gépen a kapcsolók környékén még fellelhetők voltak, az olasz feliratok.

I.r. vádlott utóbb azt nyilatkozta, elképzelhetőnek tartja, hogy a lízingelt gépből alkatrészek kerültek át a pályázat keretében megvásárolt gépekbe (nyomozati iratok I. kötet 249. oldal)

A Curioni gép 2005-2007. közötti használatára bizonyíték, hogy az olasz cég új alkatrészeket is szállított a Kft1. részére 2006-ban és 2007-ben, azt pedig, hogy a gép még a pályázat benyújtása előtt a Zrt1. használatában volt bizonyítják az IT adatmentés során kinyert, az Zrt1. lefoglalt számítógépén tárolt adatok (többek között: nyom. ir. V. kötet 11., 12., 23. sz. táblázat). A két gép

egyezőségét bizonyítja továbbá, hogy a 20. sz. főkönyvi számoknak megfelelően nyilvántartott eszközök, berendezések között a 2005/0111 szám. alatt a Curioni Master 541 név van feltüntetve mellette megjegyzésként "ez szerepel 20070012 címen" utóbbi szám alatt pedig az LH NL TH36-os gépet tartották nyilván (V. kötet 139. oldal 23. sor és 140. oldal 5. sor).

További bizonyítékok az IT adat mentés során kinyert, a számítógépen Curioni Sun és az LHNLT36 gépről készített fényképek, melyek alapján megállapítható, hogy a két gép azonos (nyom. irat V. kötet 15. és 351-379. oldal)

Az egyes gépek teljesítményét, műszaki adatait és javítási adatait tartalmazó 2012. augusztus hónapban készült táblázatokban több helyen is szerepel az LHNLT36 multipack megnevezés mellett a "Curioni" elnevezés is (nyom. V. irat 575., 587., 593., 603., 613. oldal).

A gépet utóbb 2012. március 21-én a Zrt1. 390.000.000,- Ft-ért értékesítette az korábbi eladó a Kft1. részére (nyom. irat III.sz. mell. 163-tól), az tehát az OLAF ellenőrzéskor (2012. VI. 21-én) már nem is volt az Zrt1. tulajdonában, ehhez képest a 2012. augusztus hóban készült a működő gépek adatait tartalmazó táblázatokban a 36-os gép több helyütt szerepel, továbbá az I.r. vádlott 2013. VI. 20-án a gépet a Zrt1. tulajdonaként nevezi meg. (OLAF meghallgatás 7. oldal)

Az LH NL TH 54 gépről a II.r. vádlott az OLAF képviselőinek 2012. április 26-án azt állította, hogy az a budaörsi telephelyen található szétszerelve, összecsomagolva, eladásra készen. A II.r. vádlott által ekkor felmutatott könyvelési iratok, számlák, szerződés szerint a gépek "szub-szállítója" a Ltd2. volt. A vádlott ígéretet tett arra, hogy az Ltd2-vel folytatott a projekthez kapcsolódó levelezés másolatait postai úton eljuttatja az OLAF képviselőinek. (Jelentés helyszíni ellenőrzésről 3. oldal nyomozati I. kötet 561. oldal).

Az ezt követően a Zrt1. telephelyén végzett helyszíni ellenőrzés során nevezett gépet az OLAF képviselői nem lelték fel, annak felkutatására újabb helyszíni ellenőrzésről döntöttek 2012. június 21. napjára. A Zrt1. telephelyén végrehajtott ellenőrzéskor előzetes értesítés ellenére sem a Zrt1. vezérigazgatója sem az üzemvezető nem volt jelen, helyettük a az I.r. vádlott által megbízott ügyvédi iroda képviselője jelent meg, aki a raktár területén fellelt fekete fóliával letakart gépalkatrészekről - melyeken gyártási szám nem volt megtalálható-, nem tudta megerősíteni, hogy ezek a kérdéses papírtáskagyártó gépsor szétszerelt komponensei-e. (jelentés helyszíni ellenőrzésről 3. oldal nyomozati irat egy kötet 589. oldaltól 592. oldal).

Az I.r. vádlott utóbb - a II.r. vádlottal ellentétesen nyilatkozva - levélben jelentette be az OLAF-nak, hogy a telephelyen lefényképezett gépek nem részei az LH NLFH 54-es gyártósornak (zárójelentés 14. oldal).

Az IT adatmentés során lefoglalt számítógépen tárolt adatok szerint egyetlen kifejezett gyártási adatot tartalmazó táblázatban sem használták 2009. augusztusig, sem az LH NLTH36, sem az LHNLFH54 jelöléseket (nyom. irat V. kötet 13-19. oldal).

A gépeknek a Kft1. általi az Ltd2-től való beszerzésére vonatkozóan a nyomozás során egyetlen irat sem volt fellelhető, az ezt igazoló dokumentumokat Kft1. az OLAF külön felhívására sem küldte meg (zárójelentés 14. oldal jelentés helyszíni ellenőrzésről nyom. irat I. kötet 559. oldaltól 562. oldal a II.r. vádlott meghallgatásának jegyzőkönyve nyom. irat I. kötet 389-393. oldal)

Az LHNLFH54 számú gépet utóbb a 2012. március 21-én kelt adásvételi szerződéssel (V/1219. oldal) a Zrt1. a korábbi eladó a Kft1. részére értékesítette 390 millió forint plusz áfa összegért, a gépet a vevő 2012. május 2-án vette át.

Ezt követően a gépet Kft1. 2012. május 22-én az Ltd2. részére értékesítette 1.350.000,- €-ért (388165.500,- Ft) (V/1297., 1303. oldal)

Mindezek alapján a gép az OLAF ellenőrzés időpontjában (2012. VI. 21-én) már az eredeti eladó a

Ltd2. tulajdonát képezte.

A pályázatban szereplő mindkét gépet tehát a Zrt1. 2012. március 21-én a korábbi eladó a Kft1. részére értékesítette két külön szerződéssel (nyom. V. kötet 1223. oldaltól és nyom. irat III. sz. mell. 163. oldaltól) vételárként ugyanazt az összeget (390.000.000,- Ft) megjelölve, melyhez képest 2007-ben a 36-os 285 millió Ft, míg az 54-es gép vételára 101 millió Ft volt. A 2012. március 21. napján kelt 36-os gépet érintő adásvételi szerződést utóbb a Zrt1. a 4-es tényállási pontban írt két gép megvásárlása érdekében igényelt kölcsönkötő saját erő igazolására nyújtotta be a Commerzbank felé (nyom. irat III. sz. mell. 161. oldal)

Egyebekben a nyomozati iratokhoz csatolt hitelezési iratok (MFB hitel nyom. irat II. mell.) szerint 2010. január 15. napján létrejött kölcsönszerződés alapján a Bank 398 millió Ft beruházási kölcsönt folyósított a Zrt1. részére. A hitelszerződés és az annak alapján készült közjegyzői okirat szerint a kölcsönvevő az e tényállásban szereplő mindkét gépre zálogjogot biztosítottak (355-414. oldal). Utóbb 2012. január 17-én kelt módosítással 36-os gépre a jelzálog jog megszüntetésre került, fennmaradt azonban az 54-es jelölés gyártógép sor tekintetében (477-461. oldal), melyet a jelzálogkötelezett ennek ellenére 2 hónapon belül értékesített.

Az 54-es számú gépet a 2016-ban készített szakvélemény a Curioni Sun Master 541. típusú géppel azonosítja szakvélemény 2005-2006. éves gyártási időt feltételezve.

A II. rendű vádlott évekkal a projekt megvalósulása után, 2012. IV. 26-án azt nyilatkozta a Kft1-nek még nincs meg a kellő tapasztalata ahhoz, hogy kiválassza a gépsorhoz az egymással kompatibilis egységeket. (OLAF helyszíni ellenőrzés 3.o.)

2. tényállási pont 1/b) vádpont)

GOP-2.1.1-08/C-2008-0037(továbbiakban 37) kódszámú pályázat
(OLAF 5.)

- projekt összköltsége: 591.451.600,- Ft.
- megítélt támogatás: 236.580.640,- Ft.
- kifizetett támogatás: 233.344.546,- Ft.
- projekt célja: új redős talpas papír táska gyártó LHNLFH5425 Serwo Multipack gépsor

beszerzése

A gépre árajánlatot adott a Kft1. 2008. április 29-én, az Ltd2. pedig 2008. augusztus 29-én, a Zrt1. az utóbbival kötött adásvételi szerződést.

A Zrt2. 2011. március 23-án a Zrt1. székhelyén végzett helyszíni ellenőrzéséről készült jegyzőkönyv szerint (nyom. IV/1. sz. melléklet 211-219. oldal) az ellenőrök megállapították, hogy a gépsor több kopást tartalmaz, mint amennyit a 4 hónapos üzemidő indokolna és felszólították a kedvezményezettet a gyártótól származó megfelelőségi nyilatkozat csatolására. Válaszul az I.r. vádlott 2011. március 30-án megküldte a Ltd2. nevében kiállított és tanú1. által aláírt "megfelelőségi nyilatkozatot" miszerint a gép az EU-s irányelveknek és szabványoknak megfelel (nyom. IV/1. sz. mell. 242. oldal).

I.r. vádlott 2012. április 24-én megtartott helyszíni ellenőrzéskor ezzel összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy az Ltd2. nem gépgyártó, csak a beszerzést, forgalmazást végzi üzletszerűen, a gépek összeállítását alvállalkozókkal végzi (nyom. I. kötet 578. oldal).

Az ellenőrök a társaságot nem tudták elérni, internetes weboldala nem volt megtalálható.

Az Ltd2-t továbbá egyetlen ilyen típusú gépek gyártását végző szervezet sem ismeri gyártóként

mindebből következően a Zrt2. által kért nyilatkozat nem a gyártótól származik, így nem bizonyítja az sem, hogy a gép új lett volna.

Az OLAF további ellenőrzéseket végzett a Zrt1. által a Zrt2. által részére megküldött szállítási dokumentumok alapján (zárójelentés 35-39. oldal).

Eszerint a gépet az Ltd2. az MSCU478838-7 jelzésű konténerben küldte meg. A C-HAWK konténer követő adatbázis szerint a konténert 2010. október 5-én rakodták be az MSC Dympha nevű hajóra a törökországi Izmirben. Az OLAF ellenőrei a N.H. B.V. vállalkozástól megtudták, hogy semmilyen Newlong típusú gépet nem értékesítettek közvetlenül a Zrt1. részére, tudomásuk van azonban két használt képről melyeket azon a Zrt1. Törökországban vásárolt.

A gépek értékesítésében közreműködő használt gép kereskedő a török vállalat számlák és szállítási jegyzékek csatolásával nyilatkozott arról, hogy az MSCU 478838-7 sz. konténerbe kizárólag egy Newlong 9026 típusú 2007-ben gyártott használt gépet rakodtak, melyet az Ltd6. értékesített a Kft2. részére 2010. szeptember 24-i keltezésű számla szerint 240.000,- USD vételárért. A Ltd3. az értékesítés tényét iratok megküldésével megerősítette.

Erre a gépre is igaz az a korábbi megállapítás, hogy 2012. június elejéig egyetlen gyártási adatot tartalmazó és a számítógépen vezetett táblázatban sem jelenik meg ilyen nevű gép, míg a már idézett 2012. június hóban kelt a gépek műszaki adatait tartalmazó táblázatok közül több helyütt az LHNLFH5425 gép mellé megjelölésre került a "148/2"(576.591.o.)

A Zrt1. 2008. nyarán szerzett be egy Newlong 148/T/2 típusú szalagfüles táskát gyártó gépet. (nyom. irat V. kötet 13. oldal)

A 61-es számmal jelölt táblázatok között a LHNLFH 5425 gép műszaki adatai alatt a148/2 gép adatai szerepelnek (13, 565, 569-570. oldal)

A 2013-ban készített szakvélemény - a N.H. B.V. válaszát is figyelembe véve - Newlong 148T+518T típusú gépként azonosítja azzal, hogy a a 2010-es üzembe helyezésekor a gép 4-10 éves lehetett.

A II.r. vádlott elismerte, hogy a gépet a Kft1. látta el LHNLFH 5425 számú a D. T.-t gyártóként feltüntető adattáblával. (OLAF meghallgatás 2013. III. 20. 5. oldal)

3. tényállási pont (1/c) vádpont)

GOP-2.1.2-08/D-2008-0080(továbbiakban 80) kódszámú pályázat (OLAF 3.)

- kedvezményezett: Kft2.
- projekt összköltsége: 634.191.240,- Ft.
- megítélt támogatás:190.193.953,- Ft.
- kifizetett támogatás:189.584.706,- Ft.
- projekt célja: új redős-talpas papírtáska gyártó LHNLFH136 típusú gépsor beszerzése

Az árajánlatot a 37-es számú pályázathoz hasonlóan először a Kft1. adta 2008. november 24-én, majd az adásvételi szerződést 2010. március 1-jén a Ltd2-vel kötötték.

Erre a gépre is igaz az a megállapítás, hogy LHNLFH136 gép mellé a számítógépes nyilvántartásban több helyen megjelölésre kerül a "148/1" (V/576,589.oldal) a gép műszaki adatai alatt a 148/1 gép adatai szerepelnek (V/13, 565, 567, 568. oldal)

A gép gyártási és karbantartási adatai továbbá annak ellenére szerepelnek aZrt1. nyilvántartásában, hogy az a pályázati dokumentáció és az adásvételi szerződés szerint az a Kft2. tulajdonát képezte.

A cég a támogatást a pályázat kiírásnak megfelelően, mint a hátrányos helyzetű kistérségben induló vállalkozás kapta.

A gép vételárának pénzügyi rendezése a következőként történt:

A Zrt1-nek a Commerzbankkal 2011/219.sz. alatt 2011. X. 24-én kötött hitelkeret szerződéséből (nyom. irat II. sz. mell. 43-49. oldal) a Kft2. is részesült 159.715.829,- Ft erejéig (29-37. oldal) „Erste bankos hitelkiváltás” címén. Utóbbi a jelen tényállási pontban írt gépbeszerzést célozta, a pályázattal kapcsolatban kifizetett mintegy 190 millió Ft támogatási összeg teljes egészében a Commerzbank által folyósított kölcsönökre került jóváírásra.

A nyomozás során különböző pénzintézetektől (Erste Bank, Unicreditbank) beszerzett adatok (nyom irat IV. kötet 557-558. oldal) alapján megállapítható, hogy a Kft2. számlájára hiteljóváírás címén.

- 2011. II. 10-én 566.752,- euró érkezik, melyet még aznap elutalnak a Ltd2. részére.

Ezt megelőzően az Ltd2. a Kft2. részére az alábbi összegeket utalta:

- 2010. IV. 15-én 1.099.980,-
- 2010. IV. 29-én 399.980,- eurót

Ugyanebben az időben a Kft2. az Ltd2. részére a vételár fejében

- 2010. IV. 22-én 1.040.000,-
- 2010. V. 13-án 260.000,- eurót utalt át.

Ezt követően az ugyancsak tanú1-hez köthető Ltd1. cég a Kft2. részére.

- 2011. II. 8-án 564.980,- eurót utalt.

Végül a Kft2. az eladó az Ltd2. részére

- 2011. II. 10-én 565.000,- eurót átutalással törlesztette a vételárat, mely a különböző pénzintézetekből (Erste Bank, Unicreditbank) beszerzett adatok (nyom. irat IV. kötet 557-558.) szerint a Kft2. számlájára hiteljóváírás címen érkezett.

A fenti adatokból látható, hogy a gép vételárából több mint 2,1 millió eurót a Ltd2. (mely cég egyben az eladó is) és az Ltd1. biztosított a Kft2. Kft-nek.

A gépet a Commerzbank-jelentés 10-15 évesként, a szakértő3. féle jelentés "nem létező, máshol fel nem lelhető" típusúként írja le. A szakértő2.-szakértő1. szakvélemény a a Newlong 148T+504TH típusú, 2004-2005-ös gyártású géppel azonosítja. Utóbbi megállapítás két típusát és származási idejét tekintve egyezik a Zrt1. felszámolóbiztosának 2016. április 8-án a Newlong gép gyártójától beszerzett információjával (nyom. V. kötet 901-907. oldal)

A II.r. vádlott elismerte, hogy a gépet a Kft1. látta el az LHNLFH136 gyári számú adattáblával, melyen Ltd2. van megjelölve gyártóként (2013. III. 20. OLAF meghallgatás 6. oldal)

A Zrt2. által elrendelt 2009. II. 24-én fogatosított előzetes helyszíni ellenőrzéskor az I.r. vádlott, mint a Kft2. ügyvezetője akként nyilatkozott, hogy a beszerzésre kerülő gép gyártója a Kft1. mely külföldi és saját maguk által gyártott alkatrészekből, részegységekből, külföldi és saját tervei alapján állítja össze a gépsort (V/2 mell. 127. oldal).

4. tényállási pont (1/d) vádpont):

GOP-2.1.1-10/C-20010-0044 (továbbiakban 44) kódszámú pályázat

(OLAF 8.)

- projekt összköltsége: 995.930.000,- Ft.
- megítélt támogatás: 398.372.000,- Ft.
- kifizetett támogatás: 199.186.000,- Ft.
- projekt célja: két darab új LHNLFH1480 típusú redős talpas papírtáska gyártógépsor beszerzése, utóbb 2012. XII.5-én módosítva: 1 db TWF 2346 -1 modellszámú gyártósorra utóbbi vételára: 403.000.000,- Ft plusz ÁFA.

Az egyes összegek átutalását igazoló banki kivonatok és számlák alapján a következő állapítható meg (nyom. V. kötet 1366. oldal).

A támogatási szerződés alapján az NFÜ a Zrt1. részére átutalt.

- 2012. IV. 17-én 99.593.000,- Ft-ot, mely a Zrt1. számláján hiteltörlesztésként került jóváírásra, majd

- 2012. XII. 18-án további 99.593.000,- Ft-ot.

A Zrt1. vevő és a Kft1. eladó között a vételár törlesztés az alábbiak szerint történt a rendelkezésre álló banki kivonatok számlák és egyéb iratok szerint (nyom. V. kötet 947-949., 998., 1079-1153. oldal):

- Zrt1. 2012. III. 29-én utalt 518.320.000,- Ft-ot a Kft1-nek
-a Kft1. 2012. III. 30-án a Zrt1-nek utalt 518.000.000,- Ft-ot

- Zrt1. 2012. IV. 3-án utalt 440.117.715,- Ft-ot a Kft1-nek
-ugyanaznap a Kft1. a Zrt1-nek 129.700.000,- Ft.
- Kft3-nak 90.000.000,- Ft-ot utalt.
- ugyanaznap a Kft3. a Zrt1-nek 89.000.000,- Ft-ot utalt.

- Zrt1. 2012. IV. 6-án utalt 238.528.000,- Ft-ot a Kft1-nek
- a Kft1. 2012. IV. 16-án a Kft7. részére 65.000.000,- Ft-ot,
- Kft3. 185.000.000,- Ft-ot utalt kölcsön címen.

A fentiek szerint a Zrt1. 2012. IV. 6-ig vételárként összesen 1.196.528.000,- Ft-ot fizetett. A további iratok szerint 2012. május 25. napján kelt adásvételi szerződést módosítva a vételár csökkent 873.000.000,- Ft-ra, a különbözetet a felek utóbb 2012. augusztusban és szeptemberben vállalkozási szerződés díjaként számolták el, kompenzálták (nyom. V. kötet 1269. 1281. oldal)

A vételár kifizetése után hónapokkal 2012. december 5. napján kelt adásvételi szerződés 4. számú módosítása szerint (nyom. V. kötet 1251. oldal) a felek a két gépet 1 db. TWF2346-1 modellszámú gyártósorra cserélik, a vételár a felére csökken. Az ugyanezen napon kelt jegyzőkönyv szerint a felek a vételár előlegként kifizetett összegből 420.300.000,- Ft értékben a Kft1. által aznap a Zrt1. részére értékesített N125T és N128T típusú gépek vételárát számolták el (nyom. V. kötet 1151. oldal).

A II.r. vádlott 2012. április. 26-án - a vételár teljes kifizetését követően - az OLAF vizsgálóinak úgy nyilatkozott, hogy majd csak ezt követően tervezik felvenni a kapcsolatot a lehetséges alternatív gép szállítókkal(helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyv 2. oldal) 2013. március 30-án pedig akként nyilatkozott, hogy a két gépet illetően 2010.júniusóta nem történt semmi. (OLAF meghallgatási jkv. 7. oldal) az I.r. vádlott 2013. június 20-i nyilatkozata szerint pedig csak a kivitelezési idő hosszabbodott, holott addigra a vételár a felére, a darabszám egyre csökkent, a gép

típusa teljesen megváltozott.

A vételár visszafizetését utóbb a Zrt1., a Kft1., a Kft7., a Kft2., és a Kft3. között 2013. VIII. 22-től 2013. X. 18-ig készült összesen 7 db kompenzációs jegyzőkönyv és engedményezés alapján lényegében a Kft1. által nyújtott "szolgáltatások" beszámításával tekintették rendezettnek.

A vételár visszafizetése iránt a két fél között a Budapest Környéki Törvényszék előtt volt folyamatban polgári peres eljárás (nyom. V. kötet 941-1362. oldal) a 2016. IX. 28-án kelt 2.G.40.801/2015/33. számú ítéletben az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. (bírói irat 85/III.)

Mindezen bizonyítékok alapján az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság azon végkövetkeztetésével, hogy a pályázatokban szereplő gépek leszállítása a vádbeli cégek részére nem történt meg, egyebekben a másodfokú bíróság a felvett bizonyítás, az iratok tartalma alapján és ténybeli következtetés eredményeként az alábbi indokok alapján, részint az elsőfokú ítéletben írtakat kiegészítve, részint az elsőfokú bíróságtól eltérően az alábbiak szerint értékelte a bizonyítékokat.

A projektek végrehajtásában résztvevő társaságok és személyek elemzése alapján megállapítható, hogy az egyes projektekhez benyújtott árajánlatok adásvételi szerződések és vállalkozási szerződések olyan szállítóktól származott, akiknek közös üzleti érdekei voltak a kedvezményezettekkel továbbá mindannyian az I. rendű vádlott érdekeltiségébe tartoztak. A kedvezményezettek oldaláról a Zrt1. és a Kft2. esetében a közös érdekeltség és vezetésüket illetően az I.r. vádlott szerepe vitathatatlan, ahogyan szállítói oldalról a Kft1. vezetését illetően is. Ezzel ellentétes nyilatkozatot az I. rendű vádlott csupán az OLAF vizsgálat során tett, a büntetőeljárás során azonban ezen állítását visszavonta.

A további szállító az Ltd2. esetében I.r. vádlottnak a cég működését érintő befolyását tanú1-el való személyes kapcsolata (e-mail, közös tartózkodási hely, a tanú1-el szemben fennálló tartozás) és a különböző gazdasági társaságokban való közös érdekeltségük (a vádbeli időben az Zrt1. tevékenységéhez szorosan kötődő három cégben egyszerre voltak tagok, tanú1. továbbá a Zrt1. befektető cégének állított Ltd1-nek a képviselője) bizonyítja.

Bár ezen megállapítások a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében egyértelműek és cáfolhatatlanok, azonban sajátos módon a tulajdonosi összetételt közhitelesen igazoló cégkivonatokat ilyen átfedést nem mutattak. Csupán a közvetlen tulajdonosok mögött álló tulajdonosi kör, illetve a büntetőeljárás során beszerzett egyéb bizonyítékok igazolják a tulajdonosi struktúrájában fellelhető jelentős átfedést és azt, hogy valamennyi cég direkt vagy indirekt módon két személyhez I.r. vádlott, illetve tanú1. köthető.

A projektekben résztvevő személyek és cégek ilyen jellegű összefonódása, különösen pedig a szállítók és megrendelők közös érdekeltisége alappal veti fel a gyanút, hogy a különböző szervezetek összehangolt módon tevékenykedtek a támogatások jogosulatlan megszerzése céljából.

Arra, hogy a vádlottaknak ténylegesen nem állt szándékukban pályázat során igényelt és elnyert összegeknek a pályázati célra történő fordítása további számos bizonyíték is rendelkezésre áll.

Valamennyi a vádban írt projekt célja a pályázati kiírás szerint új gép, berendezés beszerzése, mely alatt a pályázati fogalom meghatározás szerint két évnél nem idősebb olyan gépet kell érteni amely még használatban nem volt. Az egyes projekt ajánlatokban olyan speciális igényekhez alkalmazható, műszaki szempontból bonyolult gépek gépsorok szerepeltek, melyek előállításához is nagyfokú technikai felkészültséget és gyártási tapasztalatot feltételez. Ilyen tapasztalattal, továbbá a gyártáshoz szükséges tárgyi eszköz állománnyal, szakembergárdával a Zrt1. karbantartójaként

működő és valamennyi tényállási pontot illetően árajánlatot adó, továbbá az 1-es és a 4-es tényállási pontok esetében a szállító Kft1. nem rendelkezett, a cégvezető a II.r. vádlott, de az ott dolgozó tanúk szerint sem.

Sajátos e szempontból az I. rendű vádlott 2012. április 24-én tett nyilatkozata, miszerint a Kft1. csak akkorra érte el azt a műszaki és pénzügyi szintet, hogy kockázatmentesen meg tudja valósítani azt a projektet, amelynek keretében beszerzi összeszerelni és üzembe helyezi a megrendelt két gépet. Ehhez képest ugyanis az 1. tényállási pontban írtak szerint a Kft1. már 2007-ben beszerzett összeszerelt és üzembe helyezett a Zrt1. részére két hasonló gépet.

A szamoai bejegyzésű offshore cég az Ltd2. esetében a gyártásra vonatkozóan még ennyi információ sem áll rendelkezésre, az azonban tény, hogy a gépek alapegységeként megjelölt a Newlong gépet gyártó cég egyik szállító vagy vásárló részére sem értékesített sem új sem használt gépet.

Emellett az I. rendű vádlott mind a Kft1-et mind az Ltd2-t a pályázatokkal kapcsolatos iratanyag szerint gyártóként jelölte meg, holott azok nemhogy szakmai szempontból nem minősültek gyártónak, maga sem tartotta őket annak. A két cég a projekt rendben történő megvalósításának esetén is legfeljebb a kereskedőnek minősülhetne, nem pedig gyártónak, a kereskedőtől - viszontkereskedőtől - való beszerzés azonban ellentétes a támogatást nyújtó szervezet szándékával.

Az, hogy a vádlottaknak nem is állt szándékukban a projekt cél megvalósítása bizonyítja az is, hogy a szállítók rendre minden garancia nélkül az egyes gépek leszállítását jóval megelőzően fizették ki a vételárat, továbbá a legyártandó gépekről, azok készültségi fokáról semmilyen információval nem rendelkeztek.

Emellett megállapítható, hogy valamennyi projekt esetében az eredeti szállítási határidő lejárt, annak rendre az utólagos módosítását kérték. Szándékuk komolyságát illetően erős kételyt vett fel az is, hogy az 1-es és a 4-es tényállási pont esetében az eredeti projekt adatlapon megjelölt és a támogatást elnyert gépeket utóbb lecserélték, a gépeket utóbb a korábbi eladónak értékesítették (36. és 54. sz. gépek). A szállítók, a határidők és a gépek típusát illető állandó módosítások normális gazdasági működés során nem magyarázhatóak.

A szállítóként megjelölt cégek szerződés szerinti tevékenységekre való teljes alkalmatlansága mellett a gazdasági ügyletek fikтивitását támasztják alá az egyes cégek közötti pénzügyi kapcsolatokat igazoló adatok is.

A beszerzett és feldolgozott az első rendű vádlotthoz kapcsolható és a projekt végrehajtásában közvetlenül vagy közvetve érintett cégek bankszámla kivonatainak elemzése a számlák között oda-vissza történő utalásokat igazol. Egyúttal bizonyítja, hogy azokat az összegeket, melyet a vételár kifizetésének látszataként a vevők utaltak azon nyomban a következő utalás fedezeteként visszautalták, mindezzel a fizetési kötelezettségek színlelt teljesítésének próbálták a látszatát kelteni. Az adatok igazolják, hogy a számlák kiegyenlítése, - mely alapja a támogatási szerződés megvalósulásának - csak papíron történt meg a pályázati összeget folyósító szervezet megtevesztése érdekében.

A rendelkezésre álló bizonyítékok továbbá egyértelműen igazolják, hogy a pályázati összegeket nem az arra szánt célra fordították.

Valamennyi a vádban írt projekt célja a pályázati kiírás szerint új gép, berendezés beszerzése, mely alatt a pályázati fogalommeghatározás szerint két évnél nem idősebb olyan képet kell érteni, amely még használatba nem volt. Az egyes gépeknek az OLAF vizsgálói, illetve a szakértők által történő azonosítása régebben használt gépekkel a használatukat igazoló műszaki dokumentációval, a Zrt2.

helyszíni ellenőrzésének eredményével, a Commerzbank jelentésével, szállítást igazoló iratokkal, és a tanúvallomásukkal összhangban áll.

Az elsőfokú bíróság ekörben elvégzett széles körű bizonyítása az eredeti gyártótól származású a gépeken elhelyezett adattáblák cseréjét kétségkívül igazolja, a törvényszék általi mérlegeléssel az ítéletábra a fent kiegészített bizonyítékokra is figyelemmel egyetért. A táblák cseréje ugyanakkor nem csak azt a célt szolgálta, hogy a használt gépeket újként tüntessék fel, hanem azt is, hogy a későbbiek során a gépek eredete ne lehessen beazonosítható.

A vádbeli időben a 4/2011. (I. 28.) Kormányrendelet határozta meg a támogatás feltételeit, a támogatást nyújtó szervezet, illetve a támogatásban részesülő kedvezményezett feladatait. A jogszabálynak megfelelően a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség által kiírt pályázatok tartalmazzák a célhoz kötöttség tényét, vagyis azt, hogy a projekt megvalósításához juttatott támogatás kizárólag új eszköz beszerzésére fordítható.

Az Európa Tanács 1083/2016/ EK. rendelete (2006. VII. 11.) tagállami hatáskörbe utalja az uniós támogatásokkal kapcsolatosan lehívható összegek felhasználására és ellenőrzésére vonatkozó szabályok kidolgozását és külön felhívja a figyelmet a szabálytalanságok megelőzése, feltárása, valamint korrigálása, továbbá a jogosulatlanul kifizetett összegek visszafizetése terén fennálló kötelezettségére is. A rendelet előírja, hogy amennyiben a kedvezményezett számára jogosulatlanul kifizetett összeget nem lehet visszafizetni, akkor a tagállam felelős az elveszett összegeknek az Európai Unió általános költségvetésébe történő visszafizetéséért, amennyiben megállapítást nyer, hogy a veszteséget a tagállam által elkövetett hiba hiba vagy gondatlanság okozta. Mindebből következik, hogy az adott tagállamnak anyagi érdeke is fűződik ahhoz, hogy az európai uniós támogatással megvalósított különböző projektek megvalósulására folyósított pénz kizárólag az adott célnak megfelelően kerüljön felhasználásra. Jelen ügyben megállapítható, hogy a vádlottaknak a folyósított támogatási összeg megadott célra fordítása eleve sem állt szándékában.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján tehát az ítéletábra kétséget kizáróan látta bizonyítottnak, hogy a vádban írt cégek között nem volt a szerződésben megjelölt valós gazdasági kapcsolat. Az iratokon valótlannal tüntették fel, hogy a támogatási szerződésben szerinti gépek vásárlása és üzembe helyezése megtörtént. A vádlottaknak ténylegesen nem állt szándékában a pályázat során igényelt és elnyert összegeknek a pályázati célra - új gép, berendezés beszerzése - történő fordítása, ezzel szemben szándékuk a vissza nem térítendő támogatás összeg haszonszerzési célból való megszerzésére irányult.

Súlytalan az a védekezés, hogy a Zrt2-től átutalt pénzt közvetlenül nem is a pályázóhoz, hanem a hitelintézetekhez került. E mögött ugyanis az egyes hitelintézetek és a Zrt1. korábbi megállapodása, egyúttal utóbbi fizetési kötelezettsége állt. Miután a Zrt1. (és a Kft2.) az utalással a pénzügyi intézet felé történő fizetési kötelezettségétől szabadult, így közvetetten de egyértelműen vagyoni előnyhöz jutott.

A II. rendű és a IV. rendű vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság a tényállásban megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le arra, hogy az egyes okiratok aláírásakor, azok rendelkezésre bocsátásakor nem voltak tisztában azzal, az iratok valótlannal tartalmával és azzal, hogy magatartásukkal költségvetési támogatások jogosulatlan igénybeviteléhez járulnak hozzá.

A vádlottak saját vallomása alapján is tényként állapítható meg, hogy mindketten hosszabb ideje dolgoztak együtt I.r. vádlottal. A II. rendű vádlott évekig a Kft1-ben a Zrt1. gépeinek a karbantartását felügyelte, míg a IV. rendű vádlott különböző cégekben végzett adminisztratív munkát. Emellett a vádban írtakon túl a IV. rendű vádlott a Kft3-ban és a Kft8-ben, míg a II. rendű vádlott Kft3-ban is volt ügyvezető. A IV. rendű vádlott ezen túl a vádbeli időben az Zrt1. és a Kft2. kapcsolattartója is volt (2006. X.16. elsőfokú ítélet 8. oldal 4. bek., nyom irat V/2. mell. 309.

oldal).

A vádlottak a vádbeli időben a Kft1. illetve a Kft2. ügyvezetőjeként számtalan, az egyes támogatási szerződésekhez kapcsolódó iratot, nyilatkozatot írtak alá. A II. rendű vádlott az OLAF vizsgálata során részletes nyilatkozatot tett cége részvételéről a projektek megvalósításában, ebbeli tevékenységében utóbb igazolt alkoholfüggősége őt semmilyen módon nem befolyásolta.

A IV. rendű vádlott, mint kapcsolattartó és ügyintéző a Zrt2. projekthez kapcsolódó helyszíni ellenőrzésen vett részt (2011. III. 23-án IV/1. mell. 212. oldal), illetve meghatalmazás alapján a pályázatokkal kapcsolatos elszámolás, a kifizetés iránti igény benyújtására és dokumentumok aláírására vállalkozott (2011. V. 31. V/2 mell. 309. oldal) továbbá a vádbeli projektekhez kapcsolódóan a Kft3. ügyvezetőjeként a engedményezési szerződést (2012. VI. 28. V/1115. oldal) és kölcsönszerződést (2012. V. 29. V/1287. oldal) írt alá. Utóbbi két dokumentum aláírásakor már tisztában volt az OLAF vizsgálatával, továbbá egyik most felsorolt időpont sem érinti az általa megjelölt - 2008. VIII. 26-tól 2010. V. 26-ig - inaktív időszakot.

Az állandó bírói gyakorlat szerint az elkövető elkövetéskori aktuális tudattartalmára (szándékára) a külvilágba megnyilvánuló magatartása alapján lehet és szükséges következtetést vonni.

Miután a bűncselekmény kétségkívül megvalósult a II. és IV. rendű vádlott védekezése akkor foghatna helyt, ha igazolható lenne, hogy a cégkivonatban foglaltakkal ellentétben a céget nem képviselték, tevékenységük pusztán az iratok olvasatlanul való aláírásában merült ki, az erre őket felkérő I.r. vádlott valódi szándékát nem ismerték.

A részletezett bizonyítékok ennek az ellenkezőjét bizonyítják. A hosszabb ideje I.r. vádlottnak dolgozó, különböző cégek nevében is eljáró vádlottak több projekthez kapcsolódóan is számtalan iratot írtak alá. A IV. rendű vádlott a védői hivatkozással szemben a projekt megvalósulásához „releváns” adásvételi szerződést is. A támogatási szerződésekhez kapcsolódó ellenőrzések során a támogatási összeg kifizetése érdekében a támogatás feltételeinek meglétéről érdemi nyilatkozatokat tettek. Mindez a saját védekezésükkel ellentétben egyértelműen bizonyítja, hogy az okiratot elkészültekor a nyilatkozatok megtételekor tisztában voltak a pályázatok benyújtásának tényével az iratok és nyilatkozatok valótlanságával és azzal, hogy - az I.r. vádlott utasítására végzett - tevékenységükkel közreműködnek a Zrt2. megtévesztésében.

Mindezek alapján kétséget kizáró módon állapítható meg, hogy az I. rendű vádlott a tényállásban írtak szerint az Új Magyarország Gazdasági Fejlesztési Terv Gazdaságfejlesztési, illetve a Gazdaság Versenyképességi Operatív Program végrehajtására közreműködő szervezetként kijelölt Zrt2. felé több pályázatot nyújtott be a szervezetet a projekt megvalósítását illetően megtévesztve a támogatási összegek jogosulatlan megszerzése érdekében.

Az I. rendű vádlott a cselekmény elkövetésébe valamennyi vádpontot érintően bevonta a II. rendű vádlottat is, azt a látszatot keltve, hogy a szállítói oldal tőle és a megrendelő szervezettől a tulajdonosi kört illetően független. A II. rendű vádlott a pályázatok benyújtásának tényével, a valótlanság tartalmú okirat elkészítésével, valamint a támogatás feltételeinek meglétével kapcsolatban tett valótlanság tartalmú írásban és szóban tett nyilatkozataival abban nyújtott segítséget I. rendű vádlottnak, hogy a Zrt2-t jogtalan haszonszerzés céljából megtévesztse.

Az I. rendű vádlott ezen túl a 3. tényállási pontban írt cselekmény elkövetésébe a III. rendű és a IV. rendű vádlottakat is bevonta. A III. rendű és IV. rendű vádlott a megrendelői oldalon fellépő, támogatási összeget igénylő Kft1. képviselőjében a projekt megvalósítását valótlanság igazoló okiratok elkészítésével, és azok Zrt2. felé történő csatolásával, valamint a megvalósítás illető valótlanság tartalmú nyilatkozataikkal működtek együtt az I. rendű vádlottal a támogatást nyújtó szervezet megtévesztésében és tévedésben tartásával annak érdekében, hogy az általuk képviselt cég a támogatási összeghez jogosulatlanul jusson hozzá.

Az I. rendű a III. rendű és a IV. rendű vádlottnak ténylegesen nem állt szándékukban a pályázat

során igényelt összegeknek pályázati célra történő fordítása az elnyert pályázati támogatást jogosulatlanul saját céljaira kívánták felhasználni.

Összességében tehát a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések és indítványok nem foghattak helyt, mert nem hoztak fel olyan körülményt, ami a kiegészített és pontosított tényállásban írt ténymegállapítások helyességét megkérdőjelezné.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést az I. rendű és a III. rendű vádlottak bűnösségére, és helyesen foglalt állást a vádlottak vonatkozásában alkalmazandó büntető törvény tekintetében is, a cselekmény jogi minősítése azonban nem pontos.

Az I. rendű vádlott kezdeményező szerepe vádlott-társai felé nem kétséges, a 3-as tényállási pontot illetően az elsőfokú bíróság által megállapított felbujtói jellegű magatartásán túl azonban a pályázati kérelem benyújtásával tettesi magatartást is megvalósított, a megtévesztésben és tévedésben tartásban pedig a III. rendű vádlott aktívan közreműködött. Tekintettel arra, hogy a vagyoni hátrány okozása tényállási elem, melynek bekövetkeztével válik a cselekmény befejezetté az abban közvetlenül részt vállalo személyek az I. rendű és III. rendű vádlottak cselekvősége nem választható el egymástól, a helyesen megállapított tényállásból következik szándékegységük és egységes akaratelhatározásuk, így a I. rendű és III. rendű vádlott terhére helyesen a Btk.13.§ (3) bekezdés szerinti társtettesi alakzat róható.

Az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a II. rendű és a IV. rendű vádlott nem volt tudatában az iratok valótlán voltával, illetve, hogy azokat a jogosulatlan költségvetési támogatás felvételéhez használják fel és ezért tévesen mentette fel őket az ellenük emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az irányadó tényállás alapján - Btk.2.§ szerint a feltételes szabadságra tekintettel esetükben is a kedvezőbb, az elbíráláskor hatályban lévő 2012.évi C. büntető törvényt alkalmazva - a II. rendű vádlott bűnösségét valamennyi tényállási pont tekintetében megállapítva, őt bűnösnek mondta ki a Btk.396.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntetében, melyet a Btk.14.§ (2) bekezdése értelmében bűnsegédként követett el, míg a IV. rendű vádlott bűnösségét az elkövetési értékhez igazodva a Btk.396.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntetében állapította meg azzal, hogy a bűncselekményt - hivatkozva a III. rendű vádlottnál kifejtett okfejtésre - a Btk.13.§ (3) bekezdése alapján az I. rendű vádlottal társtettesként követett el.

A 2012. évi C. törvény, 80.§ (1) bekezdése értelmében a büntetés céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott tekintetében az enyhítő körülmények között különös nyomatékka értékelte büntetlen előéletét és azt, hogy a büntetőeljárás alatt is mindvégig törvénytisztelő életmódot folytatott. Mindezt érdemesnek tartotta őt a Btk.82.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a büntetési tétel alsó határának határánál enyhébb tartamú szabadságvesztés kiszabására.

A másodfokú bíróság ezzel nem értett egyet, a cselekmény tárgyi súlyának megítélésénél nem csupán a büntetési tételkeret az irányadó irányadó, hanem az elkövetési érték és az egyes vádlottak bűncselekményben betöltött szerepe is. Az I. rendű vádlott esetében a figyelembe vehető vagyoni hátrány mintegy 772 millió Ft, melyből a III. rendű vádlott általi megfizetés révén mintegy 190 millió Ft térült meg. Az elkövetési érték, így jelentősen meghaladja a büntetési tétel alsó, 500 millió

Ft-os határát, továbbá az elsőfokú bíróság által írtakon túl súlyosító körülményként kell figyelembe venni a vádlott kezdeményező, felbujtói, szerepét, mely a személyében rejlő társadalomra veszélyesség súlyosabb fokát mutatja. Pusztán e két további az elsőfokú bíróság által nem értékelt súlyosító körülmény eleve kizárja a vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan tévedett akkor, amikor a vádlott eddigi büntetlen előéletét különös nyomatékkal értékelte. Az ugyanis figyelemmel a több éven át tartó elkövetésre és a vádlott kitartó szándékára, az állandó bírói gyakorlatot figyelembe véve sem tekinthető különös méltánylást érdemlő körülménynek.

Az Ítélet tábla álláspontja szerint a bünteteskiszabási elvek szem előtt tartásával az I. rendű vádlott esetében a kiegészített bűnösségi körülmények mellett az enyhítő szakasz mellőzésén túl a kiszabott szabadságvesztés büntetés és ahhoz igazodóan a mellékbüntetésül kiszabott közügyektől eltiltás tartamának lényeges felemelése indokolt.

Az elsőfokú bíróság indokoltan tiltotta el a vádlottat a gazdasági társaság ügyvezetői tisztségének gyakorlásától, a jogszabályi felhívás helyesen a Btk.52.§ (1) bekezdés b) pont.

A haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélt I. rendű vádlottal szemben az ítélet tábla a Btk.50.§ (1) és (2) bekezdés alapján pénzbüntetést is kiszabott, amelynek mértékét a (3) bekezdés kereteire figyelemmel állapította meg.

Az ítélet tábla a II. rendű vádlott esetében súlyosító körülményként értékelte a több éven át tartó elhúzó elkövetést és a büntetési tételkereten belül az elkövetési érték magas voltát.

Enyhítő körülményként értékelte a bűnsegédi magatartást, a vagyoni hátrány részbeni megtérültét és büntetlen előéletét, valamint az időmúlást.

A IV. rendű vádlott tekintetében súlyosító körülményként értékelte a büntetési tételkeretek belül az elkövetési érték viszonylag magas voltát.

Enyhítő körülményként értékelte a büntetlen előéletét azt, hogy a kiskorú gyermekek tartásáról gondoskodik az okozott vagyoni hátrány megtérültét, valamint az időmúlást.

A cselekmény tárgyi súlyára, a vádlottaknak az elkövetésben betöltött konkrét szerepére a személyében rejlő társadalomra veszélyessége és a bűnösségi körülményekre figyelemmel a büntetés kiszabását illetően a II. rendű és IV. rendű vádlott tekintetében az ítélet tábla egyetértett az ügyészi indítvánnyal.

A bűncselekmény tárgyi súlya okán mindkét vádlottal szemben szabadságvesztés kiszabása szükséges, a II. rendű vádlott esetében ugyanakkor az ítélet tábla a bűnsegédi alakzatra figyelemmel lehetőséget látott a Btk.82.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés, valamint a (2) b) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazására, és a büntetési tételt

a lehetséges minimumban megállapítva szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére is (Btk.85§ (1), (2) bekezdés).

A IV. rendű vádlott esetében az enyhítő körülmények túlsúlya okán szintén lehetőséget látott az enyhítő szakasz alkalmazására (Btk.82.§ (1) bekezdés (2) bekezdés c) pont), illetve büntetésének próbaidőre történő felfüggesztésére is (Btk.85.§ (1) és (2) bekezdés).

A vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata - a Btk.37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján - börtön.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a büntetés 2/3 részének a kitöltését követő nap.

Az ítélet tábla a III. rendű vádlott esetében az ügyészség büntetés súlyosításra irányuló, a szabadságvesztés hosszabb tartamban történő megállapítására és hosszabb próbaidő alkalmazására irányuló indítványával nem értett egyet. Indokolatlannak tartja azonban esetében az előzetes

Az elsőfokú bíróság részint tévesen hívta fel az erre vonatkozó jogszabályhelyet - az helyesen a Btk.102.§ (1) bekezdése - részint az általa felhozott indokok az ítéletábra megítélése szerint a vádlottat nem teszik érdemessége arra, hogy a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alól már a próbaidő alatt is mentesüljön. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség vizsgálata során az elkövető személyiségét, életvitelét, a bűncselekmény jellegét, tárgyi súlyát, az elkövetés körülményeit és indokát összevetve kell állást foglalni e kivételes intézmény alkalmazásánál. A III. rendű vádlott esetén az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál, az enyhítő szakasz alkalmazásánál már értékelt és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó a személyi oldalhoz köthető kedvező rendelkezés alkalmazásának feltétele a vádlottak erre való érdemessége erre azonban nem kizárólag a személyi viszonyok hanem a tárgyi tényezők oldaláról is vizsgálendő. Az ítéletábra meglátása szerint az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, jellege a kedvező alanyi oldal mellett sem teszi érdemessé a vádlottat az előzetes mentesítésre, ezért az erre vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Nem értett egyet azonban a gazdálkodó szervezetekkel szemben alkalmazandó vagyonekbevezetés tekintetében az elsőfokú bíróság indokolásában ezért az erre vonatkozó okfejtést az ítéletből (29. oldal második bekezdés utolsó három mondatát) mellőzi, azzal, hogy az évek óta felszámolás alatt álló cégekkel szemben értelmetlen az intézkedés alkalmazása. Megfelelő vagyon híján ugyanis az elkövetésre vonatkozó rendelkezés végrehajthatatlan.

Az ítéletábra a III. rendű vádlott az elsőfokú ítéletben helytelenül szereplő személyi adatát a Be.453.§ (1) bekezdés alapján javította ki.

A II. rendű és a IV. rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróságtól eltérő döntésre tekintettel a másodfokú ítélet ellen a Be.615.§ (1), (2) bekezdés c) pontja alapján fellebbezésnek van helye.

Dr. Lassó Gábor sk. **Dr. Kósa Zsuzsanna sk.** **Radnainé dr. Solymosi Viktória sk.**
a tanács elnöke előadó bíró bíró

A Fővárosi Törvényszék 2018. február 20. napján kelt 1.B.229/2017/85-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.141/2018/14. számú ítélete folytán 2018. november 6. napján az I.r. és a III.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és III.r. vádlott esetében a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2018. év november hó 6. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő